

Buszra szálltunk a Komáromi Jókai Színház társulatával, és elmentünk egy tájelőadásukra, Szőgyénbe, hogy megmutassuk, amit a néző nem lát. A kulisszák mögötti világot. Az ügyelő, a sűgő, a színpadmester és a többiek birodalmát. Figyeltük, miképp rúzsoz a sminkes, hogyan kerülnek a színpad közelébe a kellékek, milyen ügyesen építik fel és szedik szét megint a díszletet a színpadtechnikusok. Március 27-én, vasárnap Színházi világnap lesz. Minden színházi ember ünnepe.

Finálé. Holocsy Katalin, Olasz István, Holocsy Krisztina, Ollé Erik, Horányi László m.v., Bandor Éva Jászai Mari-díjas, Majorfalvi Bálint, Tar Renáta E.J.I.-ösztöndíjasok, Nagy László, és Varsányi Mari a szőgyéni színpadon.

A harminckettedik Egy tájelőadás képei

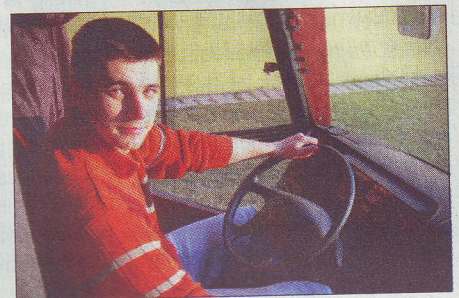
– Ez a Téli Színházi Esték negyedik évfolyama – mondta Konterman László volt alpolgármester, a kulturális rendezvényekért és a pályázatokért felelős munkatárs Szőgyénben, a kultúrház színháztermére mutatva. – Itt ez a háromszáznegyven férőhely, kár lenne nem kihasználni. Havilapunkon keresztül elindítottunk egy kampányt, amivel megpróbáltuk meggyőzni a lakosságot, hogy a színház értelmes, fontos dolog.

Konterman László, a vendéglátó

Kedvezményes családi jegyet kínálunk, amely évente 3 szőgyéni előadásra nyújt bérletet. A mai nappal már a 11. teltházas előadásnál tar-

tunk. Budapesti színházakba is eljuthatnak a szőgyéni és kistérségünk színházrajongói, különböző sikerelőadásokra évente 4 autóbust indítunk – mesélte a rendezvényszervező. Közben a Komáromi Jókai Színház színészei már a buszban ültek, és Szőgyén felé tartottak. – Kevés holmival járok tájelőadásra – mosolygott Tar Renáta – A tavalyi évadban megtapasztaltuk, mi az a kiutazás. Rájöttem, hogy elég csak a szükséges holmikot bepakolni – tette hozzá a színésznő, majd Gobbi Hilda: Közben... című könyvébe merült, amit ugyan hatodszor olvas már, mégsem tudja letenni. – A főiskolán nem tanítják, milyen egy begyakorolt

Szeretem róni a kilométereket – árulta el Nagy Zsolt buszvezető, garázmester

előadást másik térben előadni, pedig nagy szükség lenne rá. A tájelőadás kiváló torna arra, hogy egy sokkal kisebb helyre miképp fér el ugyanaz a koreográfia – szólalt meg Majorfalvi Bálint színész. Varsányi Marival a régi és új kiutazásokat hasonlítottuk össze. – Most jobb az autóbusz, kényelmesebb, és rövidebb ideig tart az út. Az a fontos, hogy megyünk, van közönségünk, játszunk, és legyen sikerünk – jegyezte meg a neves színművésznő. Rövid utazás után ott állt a társulat a szőgyéni kultúrház hátsó bejáratánál. A színé-

Varsányi Mari indulásra készen

Tóth Simona és Tar Renáta akcióban

Gál Veronika meg a jelmezekkel teli szekrény

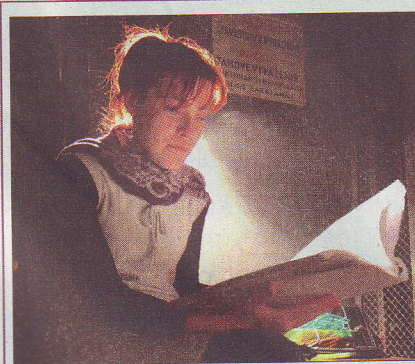
- Szőgyénhez hasonlóan színházi bérletet indítottak a művelődési központok Nagymenyeren, Dunaszerdahelyen és Somorján – mondta **Horváth Zoltán**, a szervezési osztály kiutazásokért felelős referense. – Állandó játszóhelyeink vannak Füleken, Rimaszombatban, Ajnácskőn és Rozsnyón – sorolta a referens, majd így folytatta – Magyarországról is folyamatosan sok helyszín érdekli előadásaink iránt. Debrecenben és Békéscsabán pedig bérletbe került az Énekes madár című székely népi játék és a Süsü, a sárkány című zenés-bábozott mesejáték, melynek a napokban volt a 65. előadása – tette hozzá **Horváth Zoltán**.

szek elfoglalták öltözőiket. Gál Veronika öltöztetőt a jelmezek utaztatásáról faggattam. – A műszakkal egyeztettem, mikor rakodják be a díszletet, és előtte való napon a jelmezlista alapján kerülnek a ruhák a szállítószekrénybe. Menet közben még soha nem vett el semmi – árulta el az öltöztető. A sminkszobának kinevezett szélső öltözőben az öt éve a színháznál dolgozó Tóth Simona fodrász, sminkes sürgött-forgott. Elrendezte a parókat, krémet, szemfestéket, púdert, alapozót, rúzsot rakott egy asztalra, előkészítette a lakkot és a fésűket. – Véletlenül kerültem a színházhoz. Egy ismerősöm szólt, hogy fodrászt keresnek. Eleinte tartottam ettől a munkától, hiszen itt parókat, álszakállt és álbajuszt is fel kell tenni, majd folyamatosan beletanultam. Ma már vannak színészek, akik a civil frizuráikat is velem készítetik – tudtuk meg

– Számunkra akkor kezdődik a 2. műszak, amikor a nézők tíz órakor hazamennek – fogadott **Hajnes Roland**, aki 2001-ben lett színpadtechnikus, majd rövid szünetet követően, 2005 májusától színpadmester – Az aznap esti díszlet bontása vár ránk, vagy egy másik építése, attól függően, mi lesz másnap, próba, vagy előadás – avatott be a színpadmester. Olykor hajnalban indulnak a műszakosok, és másnap hajnalban érnek haza. – Amikor a helyszínre érkezik **Nagy László** ügyelő, átadjuk neki a kész színpadot. Attól kezdve ő felel érte – mondta **Hajnes Roland** (középen) **Rab Zoltán**, **Kováč László**, **Bitter Tamás** és a létrán álló, **ifjabb Erdélyi Zoltán** színpadtechnikusok társaságában.

Simonától, akinek mindene a szakmája. Ezalatt **Nagy László** ügyelő irányításával a színpadon beénekelt a társulat. A darab valamennyi dalát elénekelték a színészek. Majd felvették jelmezeiket, és kezdődött az előadás. A szünetben nézőket faggattam. – Érdekes előadás, tetszik – mondta a huszonéves **Balázs**. – Két

Balaskó Edit 13 éve a Komáromi Jókai Színház sűgője. – Olyan színészek dolgoznak az Anconai szerelmesek című zenés vígjátékban, akik gyorsan és ügyesen meg tudják oldani, ha szövegileg problémájuk akad – magyarázta a sűgő. Kiderült, **Edit** már a színész mozdulataból látja, ha valami baj van. – A színészek mellett a sűgő számára is a legnagyobb boldogság az előadás sikere, a nézők öröme – búcsúzott **Balaskó Edit**.

alkalommal is voltunk már a bérlettel színházban. Remek ez az előadás! – lelkesedett a középkorú **Anita**. – Izgalmas előadás. A múltkor a padlás is nagyon tetszett – jegyezte meg a kilenc éves **Matyi**. – Nagyon jó a világítás. Szórakoztató a darab. Valamennyien remekül játszanak – árulta el véleményét **Szabolcs**, a helyi televízió operatőre. – Tetszik a zene. Remélem, a második felvonásban mindenki megtalálja a párját – reménykedett **Zsuzsa**, egy elegáns

Zakor Sándor hangtechnikus. Tőle is függ, mit hall a publikum.

idősebb hölgy. A színpadon azután mindenki megtalálta a párját, jött a finálé, a vastaps. Lesminkelés és átöltözés után egy-két szendvics, néhány kedves szó, színházi sztori, majd megint buszba ült a társulat. Az út végén, a komáromi estében indultak haza a színészek. Így zárult ez a kiutazás. Az Anconai szerelmesek újabb előadása. A harminckettedik.

Pótszékes telt ház volt Szőgyénben. Az ottaniak szeretik a színházat.

BÁRÁNY JÁNOS
MOLNÁR MÓNKA FOTÓI